

905180

Fe

J. F.
 LIBRORUM SACRORUM
 VETERIS TESTAMENTI
 Ex Hebraicâ in Græcam linguam
TRANSLATIO
 A
 SEPTUAGINTA DUOBUS IN-
 TERPRETIBUS,
 curâ & impensis
PTOLEMÆI PHILADELPHI
 Regis Ægyptiorum,
 suscepta & absoluta,
 IN ACTU VIRLINGIANO
 GYMNASII MAGNALENÆI,
 An. Chr. M DC LXVIII,
 a. d. 8, Martii, hor. antemer.
 celebranda,
 ductu
 M. Johannis Fechneri.

VRATISLAVIÆ,
 In Hæredum Baumannianorum Typographiâ
 exprimebat Joh, Christoph, Jacobi.

311

Lecturis plurimam dico salutem.

HActet liquorem Pieris caballinum,
Quem fabulosus fundit at latex Cyrrha,
Senex ut olim somniavit Aescraus.
Nos, qui salutis diximus sacramentum
Christo satori, militare vexillum

Crucis secuti sospitis, levi varum
Nugantium choro relinquimus pagi
Putres lacunas luridamque Pirenen.

Præstat Sionis lymphidissimos fontes
Et Israelis rivulos salutare

Libare, cœni qui nihil trahunt spurci,
Semper-tenaces puritatis integræ.

Hic Callicrene Mosis exerit labrum
Plenum, scaturrit hinc liquor Prophetarum
Verendus, ex quo melle dulcior dulci
Promanat humor Spiritusque cœlestis
Vocalis unda, portione quæ pectus
Ægrum salubri recreatque sanarque.

Hausere Patres hinc aquam sibi vitæ
Perennis, hausit inclyti nepos Judæ
Et natio in pecullium Dei lecta.

Sed non Hebræos imbuunt Deus solos
Vivace lymphâ & voce, quæ beat cœlo.
En evagantur latius Sionæi
Claudi paterno nescii solo fontes,
Et profluentis instar amnis effusi,
Orbem peragrant, & remota terrarum
Lustrant fluente jugiter redundante.

Qualis tumente Nilus alveo lapsus

Spretique

905180

II

Spretique littoris crepidines rumpens,
Torrentis undæ vim per arva dimittit,
Ac rura latè perrigat Canopéa:
Talis refusum fontibus Palæstinis
Gentes inundat flumen entheum Judæ.

Nempe (ut remoto, res quod est, loquar peplo)
Mundi parens ter optimus suum verbum,
Manu ministrâ Mosis & Prophetarum
In litterasque codicesque congestum,
Communicavit liberaliter cunctis
Terræ colonis, plurimasque transfundi
Ex Israelis fonte gentium in lingvas
Curavit, ad consortium vocans sanctæ
Sionis omnes orbis incolas lati.

Quis explicare copiam valet densam
Translationum, quæ dedere pandectas
Legis factæ nec non prophetici verbi
Libros legendos nationibus terræ,
Quascunque vultu lustrat igneo Titan ?

Sed Græca in illis eminent, velut flammæ
Inter minores Noctiluca regina.

Hoc munus orbi contulit nepos Lagi
Ter inclytus decusque splendidum Regum,
Quos dives olim protulit Phari tellus.

Vocavit hic è gente septies denos
Senes Hebræâ, quos volumen arcanum
Legum Jehovæ & codices Prophetarum
Græcanicam transferre jusfit in lingvam,

O prædicandum encomio satis nullo
Opus ! Superba quid crepas, dicax Memphis,

Sepulcra Regum? Nulla pyramis, nulla
Educta ad altas ætheris domos moles
Par glorioso est mnemati, quod exstructum
Interpretum labore septies denum,

Hæc Bibliorum gaza sacra Græcorum
Non Lagidæ tantum auxit oppidò lautam
Struem librorum nobilemque flavissam,
Quam regio sibi paraverat sumtu:
Orbem sed omnem fruge mactat ingenti
Verbi volumen entheum sacri Grajo
Sermone scriptum. Nonne quaslibet terræ
Hellas per oras artium parens felix
Colonias propaginesque dimisit?
Sic gens Jonum culta barbaris passim
Admixta lingvæ traduces suæ mites
Mundum per omnem proferebat ubertim.
Sic nationum nulla non, ab excelso
Quas axe lucis autor igneus spectat,
Intelligebat Atticæ sophos Pithûs.

Quis explicare laude possit humanâ
Benignitatem maximam Patris summi,
Grajæ loquellæ qui potissimum dulci
Commercio dignatus est sacrum gentes
Vagas vocare ad contubernium Semi?

Nox occupabat querquero tenebrarum
Solum salumque peplo, & umbra lethæis
Emissa claustris distinebat errantes
Græcos, repentè clara cum pharos turri
Ex eminente promicans, novum lumen.
Diffundit & lucerna cœlitis verbi.

Iter salutis mite gentibus cæcis
Sparsisque monstrat. Sed phari quid accensum
Cantare lumen fumo, nocte sublustrum
Quod eminus fulgescit, ignis ut crispus
Ursæ minoris sub polo? Ecce Matura
Exorta plenam nunciat diem mundo,
Splendetque solis aureum jubar: Nempe
Evangelii præconium salutaris
Sparsum per orbem plurimis fuit lingvis.

Sed Græca sola digna Flamini sancto
Apostolisque visa, facta quæ Christi,
Et quæ salutis edocent viam, dicta
Vivace scripto in publicam daret lucem.

Quid ergo cessas, ô juventa, Græcorum
Adire fontes Bibliorum, & heminis
Haurire plenis lymphidas aquas vitæ?
Quid luce spernis & die frui clarâ,
Scripto Jehovahæ quæ refulget in verbo?
Nil suavius, nil fructuosius certè est,
Quam cum Prophetis cumque Apostolis sanctis
Loqui Pelasgæ voce fertili Svadæ.

Et hoc monere luce crastinâ nobis
Sedet, docere litteras quibus Græcâs
Evergetarum autoritate mandatum.

At excitari disserentium fervor
Favore quærit audientium prompto.
*Proinde Vos hic Choliambus accedit,
Magni Patroni candidiq; Fautores,
Submissione debitâ rogans, nostri
Ut haut gravatim visere ad lares Iudæ*

*Velitis, ac industriam juventutis
Vestri sereno provocare conspectu
Oris. Supremum voce suppluci Numen
Precamur, ut vos sospites diu servet
Beetq; sorte cœlitus perennanti.*

Prop. publ. a. d. 7. Martii A. C. 1668.

Consignatio Rerum & Personarum.

*Cogitanti mihi pronuper, quo de argumento potissimum in Actu
Virlingiano, qui hac anni tempestate in Magdaleneo nostro erat
adornandus, differendum esset, commodum occurrebat Versio
LXX. Interpretum, qui sacros & canonicos V. T. libros ex lingua
Hebraicâ in Græcum sermonum Ptolemæi Philadelphæ Regis
Ægyptiorum provocati liberalitate, transfuderunt. Nihil enim
ad studium Græcæ lingvæ juventuti commendandum (quem in
finem hujusmodi Actus haberi consuevit) magis visum est con-
gruum, quam laudare Græcam istam sermonis prophetici Inter-
pretationem, quam ipse Spiritus Sanctus tanto dignatus est hono-
re, ut ex 232. Vaticiniis Testimoniisq; sacris, quæ in N. T. alle-
gantur, pleraq; iisdem prorsus, quæ in Versione LXX. leguntur
verbis Θεοπνευστοῦς Evangelistarum Apostolorumq; Scriptis fuerint
inserta. Hanc *ὁμοφωνία* D. Irenæus (lib. 3.) annotavit; Apo-
stoli, inquit, consonant Interpretationi, & Interpre-
tatio consonat Apostolorum traditioni. Hoc
certè, non sine Numine factum: Unus enim & idem Spi-
ritus Dei (addit ibidem Irenæus) qui in Prophetis prædixit,
& in Senioribus interpretatus est, quæ prophetata fuerant.
Hinc D. Hieronymus (præfat. in Paralip.) Spiritus S. affla-
tu 70, ex Hebræis ista transtulisse ait. Quapropter D. Augu-
stinus (in de C. D. lib. 15. c. 11.) hanc Versionem omnibus aliis
anteferendam esse copiosè docet, eâq; in sententiâ præter Hierony-
mum*

num & Irenæum jam laudatos, οὐδὲν ἔχει habet Clementem, Alexandrinum, qui assertioni huic evidentem rationem addens ait: Consilium Dei singulare fuit, qui ad Græcas aures (εἰς ἑλληνικὰς ἀκοὰς) illa præparaverat. (lib. 1. Strom. Reverã enim Deus operã Interpretationis hujus Græcæ Græcos, quorum lingua eo tempore, quo in lucem prodiit, apud omnes ferè orbis nationes erat usitata, ad consortium Israelis & Ecclesiæ convocare voluit, quem in finem etiam deinceps Evangelium Jesu Christi Græco sermone ab Apostolis fuit per scriptum. Meritò itaq; Biblia Græca juventuti commendo, usurpans mihi hæc D. Augustini (Tom. 2. ep. 1.) verba: Præcipuè Apostolorum lingvas exhortor ut legas, ex his enim ad cognoscendos Prophetas excitaberis, quorum testimoniis utuntur Apostoli.

In ipso verò Actu adornando Aristææ, qui à Ptol. Philadelpho ad Eleazarum principem sacerdotum super negotio interpretationis procurando fuerat missus, narrationem historicam, cujus præcipuam partem Josephus in lib. 12. c. 2. Antiq. Jud. transtulit, sequi lubet, missis dubiis, quæ de autore, num ab Aistea ipso, vel potius Hellenistis i. e. Judæis græcis sanctibus, historia ista sit conscripta, & aliis, quæ Wowerius (in Syntag. de Græca Bibl. Vers.) perquisitè excussit. Ipsum opus sanctum cum Bb. Patribus sine prologo galeato celebrare nobis sumimus, eo ordine, quem sequens Elenchus designat.

Audientur,

1. Præceptor, ipsam Versionem LXX. Græcam Græco eog; brevi sermone juventuti commendaturus:
2. Discipuli
  1. Adolescentes de eadem, sine habitu scenico, fictis licet sub personis, diserturi, dialogis V.

In Primo de Interpretibus, qui Hebraicos de Legibus divinis libros in Gracum sermonem transferant, à summo sacerdote per legationem & epistolam regiam impetrandis consultabunt, Ptolemæus Philadelphus Rex, (Johan. Ernestus Güsavius Dracoreus.)

Demetrius Phaleræus Bibliothecæ regię præfectus, Johannes Kurtzmannus Vratisl.)

Aristeas, primarius Regis minister, (Constant. Nathanael Guttermuth/ Dracor.)

Andreas, Regii corporis custos, [Georg. Sigismundus Nagel/ Jauranus.]

In Secundo de responsione ad litteras Regis & mittendis interpretibus conferent,

Eleasarus, summus sacerdos, [Michael Gebhardus Sora-Lusat.]

Josephus, Interpretum primus [Sigismundus Cunradi Sora-Lusat.]

In Tertio Ptol. Philadelphi studium & munificentiam incondendâ Bibliothecâ & procurandâ Liberorum sacrorum versione commendabunt,

Basilides, [Gotofredus Steudnerus Gryphorinus.]

Archelaus, [Johannes Albertus Crantzius Leorinus.]

Cleomenes, [Adam Sigismundus Scultetus Vratislaviensis.]

Philemon, [Gotofredus Büttnerus Leorinus.]

In Quarto Scripturam sacram alternatim Graco serm. laudabunt,

Eusebius, [Christophorus Fribenius Landshutt.]

Timotheus, [Christianus Schauertus Lauba-Lusat.]

In Quinto Interpretationem LXX. Lat. serm. celebrabunt,

Uranus, (Andreas Goldbachius Vratislaviensis.)

Dorotheus, (Johan. Fridricus Droschelius Spremberga-Lusat.)

Theophanes, (Fridricus Geislerus Jauranus.)

Hierophilus, (Balthasar Stephani Bregensis.)

2. Pueri, Responsa Interpr. ad Quæstiones Ptol. Phil. potiora recitaturi,

Gotfrid Hermannus Vratisl. | Esaias Sauer. |

David Gräbner Vratisl. | Johan. Gotfrid Albertus, |

Abraham Nischelky Lesnen. | Daniel Fritsch | } Vratisl.

Jacobus Sidlar Vratislav. | Samuel Rinder | |

